

NAGRADE IN PRIZNANJA

VILKO NOVAK

Prof.dr. Vilku Novaku je ministrstvo za kulturo in prosveto Madžarske podelilo 12. aprila 1992 priznanje in nagrada "Pro cultura Hungarica" za njegov veliki prispevek k slovensko madžarskemu kulturnemu zblíževanju. Kulturni stiki Madžarov in Slovencev so bili vedno dobri, za kar gre velika zasluga prav etnologom. In prof. Novak je že v tridesetih letih prevajal etnologa Avgusta Pavla, ki je potem postal glavni posrednik madžarske kulture pri nas, pa Štefana Kuezmiča, Imreja Madacaka in druge. V letih, ko je bil prof. Novak na katedri za etnologijo so bili stiki s prof. Belo Gundo, prof. Buršto in drugimi iz Budimpešte zelo dobri in plodni. Preko 200 strokovnih kritik, katerih večina je iz madžarskih del je potrjevala skupne vezi z našo ljudsko kulturo. Skoraj prav tako veliko je tudi število publicističnih poročil in člankov, v katerih je profesor pisal o najrazličnejših kulturnih vprašanjih, o stikih med Slovenci in Madžari. Sem sodi tudi pesniško in prevajalsko delo iz madžarščine (4 knjige).

Našemu profesorju naj veljajo tople čestitke.

ZMAGA KUMER

Veliko priznanje za znanstveno delo je dobila dr. Zmaga Kumer, prav tako v marcu. Prejela je Herderjevo nagrado (pred leti je enako priznanje prejel tudi dr. Niko Kuret).

dr. Zmaga Kumer

Herderjeva nagrada ima svoje začetke v skladu v Hamburgu leta 1931. Donator je bil Alfred Toepfer. Premoženje sklada je znašalo 200 milijonov nemških mark. Namen sklada je bil pospeševanje kulturnega, znanstvenega in humanitarnega značaja v Evropi. Nagrado so podeljevali najbolj zaslužnim na teh področjih, obenem pa so bile nagrade povezane z dodelitvijo štipendije za mladi znanstveni naraščaj. Tudi ohranjanje naravnih in kulturnih spomenikov kot tudi ureditve nacionalnih parkov so uvrščali med porabnike sklada.

Od leta 1964 dalje se iz sklada podelijo nagrade sedmim umetnikom in znanstvenikom iz sedmih vzhodnoevropskih držav. Prejemniki nagrade imajo pravico imenovati štipendiste za eno leto študija na dunajski univerzi. Nagrajence imenuje evropski kuratorij, priznanja pa podeli rektor dunajske univerze.

S svojim bogatim znanstvenim delom je dr. Zmaga Kumer prav gotovo najbolje potrdila upravičenost visokega priznanja.

Številnim čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Glasnika SED.

FANČI ŠARF

prejme Murkovo priznanje za posebne dosežke na področju etnologije za leto 1991 za več kot desetletno delo pri raziskovalnem načrtu Etnološka topografija slovenskega etničnega ozemlja.

Uresničevanje tega načrta je v veliki meri potekalo prav ob vestnem strokovnem prizadevanju Fanči Šarfove. Od doslej izišlih zvezkov je gospa Šarfova avtorica štirih topografskih elaboratov: za občino Ljutomer (1981), občino Gornja Radgona (1982), Murska Sobota (1985) in Lendava (1988).

Od začetka je bila nenadomestljiva članica uredniškega odbora za izdajo topografij in ob tem sama avtorica in tudi nesebična mentorica mlajšim sodelavcem, pozorna bralka in redaktorica vseh elaboratov. Vse delo je opravila že kot upokojenka, z globoko strokovno zavestjo, predanostjo in idealizmom v razmerah, ko je takšno delo kar nekako prikrito in gmotno nepoplačano.

Želimo ji še mnogo priložnosti za posredovanje dolgoletnih in dragocenih izkušenj in za lastno raziskovalno delo. Ob tem pa tudi veliko osebno zadovoljstvo.

Dr. MILAN DOLENC

prejme Murkovo nagrado za posebne dosežke na področju etnologije za leto 1991 pri raziskovanju ljudskega veterinarstva in etnomedicine na Slovenskem.

Dr. Dolenc je sistematično dolga leta in desetletja zbiral gradivo o ljudskem veterinarstvu na Slovenskem in spoznanja strnil v 580 strani obsežen in doslej neobjavljen rokopis. V zvezi z ljudsko medicino je objavil obsežni bibliografiji o

rokopisnih bukvah ljudske medicine v Slovenskem etnografu 1974-75 in 1983-83. Njegova pozornost je bila namenjena tudi zagovorom, zarotitvam in apokrifnim molitvam, povezanimi z ljudsko medicino. O tem govori njegova prav tako neobjavljena razprava na 280 straneh. Sicer pa je njegovo zbirateljsko in študijsko delo objavljeno v 60 bibliografskih enotah v različnih strokovnih in znanstvenih publikacijah. Leta 1976 je pripravil tudi razstavo rokopisnih bukev na Slovenskem v ljubljanskem NUK-u in mariborski knjižnici. O ljudski medicini je predaval v Sloveniji in drugod na številnih simpozijih in kongresih veterinarjev, farmacevtov, zdravnikov.

Želimo mu, da bi še naprej ostal naklonjen sopotnik slovenske etnologije in da bi lahko naši javnosti predstavil dragoceno in še neobjavljeno delo, ki je nedvomno neprecenljiv prispevek naši vedi. Naj mu bo naša nagrada skromna zahvala in priznanje.

Dr. MILKO MATIČETOV

prejme Murkovo nagrado za leto 1991 za življenjsko delo - za znanstvenoraziskovalno in publicistično delo, zlasti na področju preučevanja slovenskega pripovednega izročila.

Dr. Matičetovega bi kot natančnega terenskega zbiralca in interpreta zbranega gradiva težko primerjali s komerkoli. Doslej poznano pripovedno izročilo je obogatil s približno tri tisoč enotami posnetkov, shranjenih pri ISN. Pri tem je na Slovenskem uveljavil in dosledno izpeljal zapisovanje besedil po sodobnih strokovnih načelih, ki pripovedovalca obravnavajo kot tvorca enkratnega in neponovljivega besedila. Šele tako zapisana in dokumentirana besedila so pripravljena za študijsko obravnavo. Nadvse obsežna, skoraj nepregledna bibliografija, katere začetki segajo v čas pred 2. svetovno vojno, kaže na njegovo izredno široko zanimanje za slovensko folkloro, tako v prostorskem kot v tematskem pogledu. Dr. Matičetov je objavljал svoje prispevke v Sloveniji in tujini, od prispevkov v dnevnem tisku do znanstvenih zbornikov in knjig. S tem je poskrbel, da je slovensko folkloro izročilo postalo poznano tudi zunaj slovenskih meja. Zgodovinski in primerjalni okvir, ki sta v metodološke pogledu izhodišče njegovih študij, sta slovensko gradivo postavila v mednarodni okvir. Čeprav je njegovo raziskovanje zajelo celotno slovensko etnično ozemlje, je posebna pozornost in raziskovalna ljubezen namenjena Slovencem na zahodu, zlasti v Reziji. Dr. Matičetov je postal naš gotovo najboljši poznavalec življenja in kulture v Vzhodnih Alpah.

Dosleden znanstvenik, urednik, kritično uho in oko slovenske folkloristike so vrline dr. Matičetovega, ki so naši vedi dale trajne prispevke slovenske znanosti.

Dr. Matičetovemu želimo, da bi ob pomembnih mednarodnih znanstvenih nagradah (1956, "Premio internazionale di folklore Giuseppe Pitre"; 1983, literarna nagrada "Laštra landarske banke"; 1991, etnološka nagrada "Michelangelo Mariani") naklonjeno sprejel tudi naše priznanje in dobre želje za nadaljnjo živo navzočnost v našem znanstvenem življenju.